

عنوان مقاله:

هندسه پنهان در معماری ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

نسیم غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

محمد مهدی گودرزی سروش - دکترای معماری و استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

هندسه معرب کلمه اندازه است، به علمی اطلاق می شود که رابطه مابین نقاط طول ها، سطوح و حجم ها را تعیین می کند ابزارهایی خاص را در اختیار هنرمند قرار می دهد تا احساسات و تفکرات خود را به سایرین منتقل نماید. شگفت آورترین ویژگی پنهان در خلق آثار تاریخی ارزشمند، نقش اساسی و بی همتای ایده های هندسی است. هندسه نقش اساسی در معماری بناهای ایرانی ایفا می کند. معماری ایرانی همیشه بر زیبایی تاکید داشته است اما صرفاً با کوشش ذوقی و زیباشناختی آفریده نمی شدند هر چند که با این نیت پدید می آمدند که به کار زندگی بیایند، اما علت غایی پدیدار شدن آنها این بوده است که تجلی دهنده جمال بی مانند محبوب در آینه خیال انسانی باشند، استفاده از نظم هندسی در پلان همراه با بهره گیری از هندسه پنهان و تناسبات ایجاد درک هندسی با استفاده از احساس ایستایی، بیش از سایر مفاهیم معماری سنتی، در معماری مورد توجه قرار گرفته اند. ایرانیان سعی کرده اند در ابعاد ساختمان ها تناسباتی را به کار گیرند که انعکاس کیهانی را بر روی زمین متجلی کنند. هندسه ی درست باعث می شود که ساختمان دارای رفتار مناسب و متعادل ایستا باشد، گویای ویژگی وحدت در کثرت در معماری است در واقع هندسه برای معماری به مثابه نخ برای دانه های تسبیح است که بدون آن هیچ سازماندهی و نظامی برای اتصال دانه ها به یکدیگر وجود ندارد. در این نوشتار، که بر اساس تحقیقات کتابخانه ای و روش تحقیقی توصیفی صورت پذیرفته سعی شده است شناخت دقیق از اصول هندسی موجود در معماری ایرانی و ریشه های فکری و مبانی نظری و کیفیت کاربرد آن، را در معماری مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد .

کلمات کلیدی:

هندسه، معماری هندسی، معماری ایران، هندسه پنهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608085>

